

Wót pokuty.

Nr. 158 -184. 329. 485 -490.

158.

Gloß: Aus tiefer Not schrei ich zu dir.

Dch Bog, do kateg' skasena mě spóra huřaz grěcha, kenz pšchizo how wót Hadama; chto humožo wót šměcha? Dch, mójja žalosć schěžka jo, a twójo wofo wiži wšcho, kať dlymoko šom padnul.

2. Mój rošym wšchynen glupy jo, a teke ja-šchamňony; ta wóla na to grosne žo, až škosć jan žynišch zomy. Ške požedaňa gibju še, ab' schělny luřcht we hutšchobe še šjawil tek we statkach.

3. Chto hugronišch zo taki tšchach, kenz schělo, duch jo skasyl; chto hugoj taki tšchachny brach, kenz grosny grěch jo srasyl. Ten žařety jo nehusna a šmyšli na to nerošcha, kať namakať jo štrowe.

4. Ja pšchidu k tebe š lutošću, a pšchošym wót hutšchoby: o Jesu, š twójej lubošću wšej š duřche wšchynne šchědy, a wšchynno, zož ju hobschěžka a jeje móžy pótepta; ja howaz dejm še skasylsch.

5. Šu komu dejať tšchikajsch jan, ať k tebe, Jesu lubšchy? Mój pomoznik šy wšchudertan, a byl tek hyschězi chudšchy, až ja šaš žysty horduju wót grěchow, kenz mě martruju, pšches twóju šmerysch a rany.

6. Ty, Jesus, mójju nusu wěšch, tu šmerysch ty šagnasch móžošch; wšchu žalosć móžošch pšcheyz ty wšesć, še šginušch dasch mě nožošch. Šo, Šněš, ty zošch, ja wěrim šchi, mě humož š teje tešchnosćzi; ty wóstaňošch mój Jesus.